

Іще одна сумна калина
На кладовищі зацвіла.
Під нею ще одна людина
Спочинок вічний віднайшла.

Дощами обрій просльозився —
І все. Ні сліду на землі.
Й ніхто за рік не народився
В моєму рідному селі.

А скільки сіл таких довкола!
Задумаюсь — душа болить,
Напівголодна й напівгола,
Україна страдний шлях вершить,

Невже попереду — руїна,
Невже до прірви — тільки мить?
Ні, ще не вмерла Україна
І не умре, а буде жить.

А ті, що яму їй готують
І смерть пророчать на майбутть,
Самі себе перемудрюють
До ями першими впадуть.

Це вже було. Не раз. Не двічі.
Ніщо під сонцем не нове.
А ці святі простори — вічні,
І вічний тут народ живе.

Люблю його любов'ю сина
І не таю на долю зла.

Тому й болить мені калина —
Сумна калина край села.
